

Rapport

Datum: 23 juni 2005

Rapportnummer: 2005/174

Klacht

Verzoeker, een verhuurder van kamers, klaagt over de wijze waarop vier ambtenaren van het regionale politiekorps Flevoland zich op 18 februari 2004 tegenover hem hebben gedragen naar aanleiding van zijn melding van bedreiging door een huurder. Verzoeker klaagt er met name over dat de politieambtenaren zich partijdig hebben gedragen:

- door niet tegen de huurder op te treden naar aanleiding van de melding van bedreiging;
- door mee te delen dat verzoeker de huurder niet zomaar de huur kon opzeggen;
- door de huurder aan te sporen om verzoeker niet in zijn kamer binnen te laten;
- door verzoeker te betichten van het plegen van meened indien hij aangifte zou doen van bedreiging tegen de huurder;
- door verzoeker te betichten van oplichting omdat hij had meegedeeld dat een huurder een kamer na verhuur in dezelfde staat dient achter te laten, en;
- door vier keer mee te delen dat, indien verzoeker de huurder de kamer zou uitzetten, zij hem weer zouden binnenbrengen.

Beoordeling

I. Feiten

1. Verzoeker is verhuurder van kamers in Almere. Wegens een onenigheid over de verhuur met huurder N. op 18 februari 2004, heeft verzoeker ter verwijdering van N. ondersteuning ingeroepen van de politie te Almere. Naar aanleiding van deze melding zijn vier politieambtenaren van het regionale politiekorps Flevoland ter plaatse gekomen, te weten B., S., T. en Th.

2. Verzoeker klaagt over de wijze waarop de vier politieambtenaren zich op 18 februari 2004 tegenover hem hebben gedragen naar aanleiding van zijn melding van bedreiging door een huurder. Verzoeker is van mening dat het gedrag van de politieambtenaren partijdig is geweest.

II. Met betrekking tot het niet-optreden naar aanleiding van de melding van bedreiging

1. Verzoeker klaagt er in de eerste plaats over dat de politieambtenaren zich partijdig hebben gedragen door niet tegen de huurder op te treden naar aanleiding van de melding van bedreiging.

2. De korpsbeheerder acht dit klachtonderdeel niet gegrond en verwijst voor zijn beoordeling naar zijn eindoordeel van 2 augustus 2004 en het daaraan ten grondslag liggende advies van de klachtencommissie van 19 juli 2004 (zie Bevindingen, onder A.3). In dit advies is opgenomen dat aan verzoeker is uitgelegd dat er geen sprake was van bedreiging, maar dat er wel sprake was van een civiele kwestie en dat verzoeker voor het uitzetten van de huurder een advocaat in de arm diende te nemen. Verzoeker had aangegeven dat de huurder een krant had weggenomen en noemde dat een bedreiging. De klachtencommissie heeft daarom geconcludeerd dat terecht niet strafrechtelijk is opgetreden en heeft dit onderdeel ongegrond geacht.

3. In een door de betrokken politieambtenaren opgemaakte mutatie van het voorval op 18 februari 2004 is opgenomen dat verzoeker aanvankelijk aangaf dat de bedreiging bestond uit het wegnemen van een krant. Toen de politieambtenaren hadden aangegeven dat dit niet voldoende was om over te gaan tot actie, had verzoeker aangegeven dat N. hem aan het mes zou hebben willen spietsen, aldus de politiemutatie (zie Bevindingen, onder C.3).

4. In hun latere rapportages over het voorval op 18 februari 2004 hebben de betrokken politieambtenaren weergegeven dat verzoeker aan de politieambtenaren had kenbaar gemaakt dat hij wilde dat N. werd verwijderd. Uit de rapportages is voorts gebleken dat verzoeker had aangegeven dat N. hem had bedreigd, maar dat hij niet kon aangeven waaruit de bedreiging had bestaan. Wel had verzoeker meegedeeld dat N. een krant had weggepakt. Toen politieambtenaar T. hem had meegedeeld dat dit geen bedreiging was, had verzoeker nog meegedeeld dat N. tegen hem had gezegd hem aan het mes te spietsen. Naar de mening van politieambtenaar T. zei verzoeker dit niet naar waarheid en probeerde hij hiermee de politie te laten overgaan tot actie. Verzoeker heeft vervolgens geen aangifte tegen N. gedaan. N. had verklaard dat hij verzoeker nog nooit had bedreigd, aldus de rapportages (zie Bevindingen, onder C.2).

5. In zijn brief van 18 februari 2004 aan de politie (zie Bevindingen, onder A.2) heeft verzoeker aangegeven dat N. de laatste maanden steeds agressiever was geworden, zijn bezittingen had vernield en post van medebewoners had weggemaakt. Die avond had N. alle post en kranten uit de brievenbus genomen en hield die achter.

In zijn verzoekschrift van 4 augustus 2004 heeft verzoeker vervolgens geschreven dat als een huurder hem bedreigt met een mes en een onthoofdinggebaar maakt, hij zich niet langer prettig voelt in zijn eigen huis (zie Bevindingen, onder B.2). Tijdens het onderzoek heeft verzoeker echter niet aangegeven of N. hem op 18 februari 2004 daadwerkelijk had bedreigd en waaruit die bedreiging precies had bestaan.

6. Het verbod van vooringenomenheid houdt in dat bestuursorganen zich actief opstellen om iedere vorm van een vooropgezette mening of de schijn van partijdigheid te vermijden.

Echter, niet iedere schijn kan een beroep op vrees voor partijdigheid rechtvaardigen: de schijn moet objectief gerechtvaardigd zijn. Het vereiste van onpartijdigheid staat er niet aan in de weg dat een bestuursorgaan een waarderend oordeel uitspreekt, mits dit voldoende door de feiten wordt geschraagd.

7. Uit de mutatie en de rapportages van de politieambtenaren is gebleken dat verzoeker had aangegeven dat N. hem had bedreigd, maar dat hij niet nader had kunnen aangeven waaruit deze bedreiging precies had bestaan. Aanvankelijk zou hij hebben verklaard dat de bedreiging bestond uit het wegnemen van een krant. Verzoeker heeft in zijn klachtbrieven aan de politie en tijdens het onderzoek van de Nationale ombudsman ook niet nader aangegeven waaruit de bedreiging had bestaan, maar gaf verschillende versies van het voorval. Om die reden is het niet onjuist geweest dat de politieambtenaren naar aanleiding van de melding niet tegen de huurder zijn opgetreden, omdat een bedreiging op dat moment niet concreet kon worden vastgesteld. Van partijdigheid bij deze gedraging is verder niet gebleken.

De onderzochte gedraging is behoorlijk.

III. Met betrekking tot het meedelen aan verzoeker dat de huur niet kon worden opgezegd

1. Verder klaagt verzoeker erover dat de politieambtenaren zich partijdig hebben gedragen door mee te delen dat verzoeker de huurder niet zomaar de huur kon opzeggen.

2. De korpsbeheerder acht ook dit klachtonderdeel niet gegrond en verwees voor zijn beoordeling eveneens naar zijn eindoordeel van 2 augustus 2004 en het daaraan ten grondslag liggende advies van de klachtencommissie van 19 juli 2004. Volgens de korpsbeheerder was aan verzoeker uitgelegd dat een huurder niet zomaar de huur kon worden opgezegd. Deze mededeling is juist te noemen, aldus de korpsbeheerder.

3. Ingevolge artikel 271 van boek 7 van het Burgerlijk Wetboek (BW; zie Achtergrond, onder 3.) moet de verhuurder de huur onder meer per exploit of per aangetekende brief opzeggen op een termijn van niet korter dan drie maanden. De opzegging moet op straffe van nietigheid de gronden vermelden die tot opzegging hebben geleid. De toegestane gronden zijn vermeld in artikel 274 van boek 7 van het BW (zie Achtergrond, onder 5.). Een opzegging in strijd met het voorgaande is nietig.

4. Gezien de hierboven genoemde beschermende wettelijke voorschriften, waaraan een verhuurder zich behoort te houden bij het opzeggen van de huur, is het niet onjuist geweest dat de politieambtenaren verzoeker hebben meegedeeld dat hij niet zomaar de huur kon opzeggen. Van partijdigheid is verder niet gebleken.

Deze onderzochte gedraging is eveneens behoorlijk.

IV. Met betrekking tot het aansporen van de huurder om verzoeker niet binnen te laten

1. Voorts klaagt verzoeker erover dat de politieambtenaren zich partijdig hebben gedragen door de huurder aan te sporen om verzoeker niet in zijn kamer binnen te laten.

Verzoeker is hierbij van mening dat door de vele aanpassingen, kabeldoorvoeren en afzuiginstallatie die via deze kamer lopen, hij of anderen er af en toe naar binnen moeten. Tevens is hij van mening dat hij het volste recht heeft om de verwarming af te sluiten bij afwezigheid van de huurder, of om zijn/haar ramen af te sluiten en/of lichten uit te doen. Controle op hygiëne is volgens verzoeker tevens een niet te onderschatten taak. Dit alles kan en mag hij doen als hij als kamerverhuurder daar de noodzaak van inziet, aldus verzoeker. Volgens verzoeker mocht dit volgens de politieambtenaren echter niet, hetgeen zij de huurder hebben meegedeeld.

2. De korpsbeheerder acht dit klachtonderdeel niet gegrond. Voor zijn beoordeling verwijst hij naar het rapport van de betrokken T. (zie Bevindingen, onder C.2.3). Daarin is opgenomen dat de huurder te kennen is gegeven dat hij inderdaad mag weigeren dat de verhuurder te pas en te onpas zijn kamer betreedt, maar dat hij de verhuurder wel toegang moet verschaffen voor het uitvoeren van reparaties.

3. In hun rapportages over het voorval op 18 februari 2004 hebben de betrokken politieambtenaren weergegeven dat N. aan hen had verklaard dat hij verzoeker de toegang tot zijn kamer had geweigerd door deze op slot te doen, daar verzoeker te pas en te onpas bij hem binnenliep en hem op deze wijze stoorde in zijn studie en andere bezigheden. Politieambtenaar T. had toen aan N. aangegeven dat hij verzoeker inderdaad de toegang mocht weigeren, met dien verstande dat hij verzoeker bij dringende reparaties wel de toegang diende te verlenen.

4. Artikel 203 van boek 7 van het BW (zie Achtergrond, onder 1.) brengt in beginsel de verplichting voor de verhuurder mee dat hij de huurder rustig woongenot verschaft. Slechts voor dringende werkzaamheden en renovatie in en aan het gehuurde mag de verhuurder inbreuk maken op dit rustig genot (artikel 220 van boek 7 van het BW; zie Achtergrond, onder 2.).

5. Uit de politierapportages is gebleken dat de politieambtenaren aan N. hebben meegedeeld dat hij verzoeker niet in zijn kamer hoefde binnen te laten, behalve voor het uitvoeren van reparaties. Gelet op het onder 4. vermelde kan niet worden gesteld dat politieambtenaar T. zich met zijn opmerking partijdig heeft opgesteld en N. heeft aangespoord om verzoeker niet in zijn kamer binnen te laten.

Om die reden is de gedraging van politieambtenaar T. niet in strijd met het hiervóór, onder II.6 genoemde verbod van vooringenomenheid.

De onderzochte gedraging is behoorlijk.

V. Met betrekking tot het betichten van verzoeker van het plegen van meined

1. Verzoeker klaagt er ook over dat de politieambtenaren zich partijdig hebben gedragen door verzoeker te betichten van het plegen van meined indien hij aangifte zou doen van bedreiging tegen de huurder.

2. De korpsbeheerder acht ook dit klachtonderdeel niet gegrond. Hij verwijst voor zijn beoordeling eveneens naar het rapport van betrokken ambtenaar T. Daarin is opgenomen dat verzoeker in eerste instantie aangaf dat de bedreiging had bestaan uit het wegnemen van een krant. Toen hij vernam dat dit geen strafbaar feit opleverde, gaf verzoeker aan dat de huurder hem ook had bedreigd met geweld. Verzoeker is toen te kennen gegeven dat hij daarvan aangifte kon doen, maar dat hij zich ervan bewust diende te zijn dat het doen van een valse aangifte strafbaar is. Van een onjuiste mededeling van de betrokken politieambtenaar was geen sprake, aldus de korpsbeheerder.

3. In het rapport van politieambtenaar T. naar aanleiding van het voorval op 18 februari 2004 is opgenomen dat verzoeker nogmaals aan hem had aangegeven dat hij door N. was bedreigd en dat hij graag bescherming van de politie wilde. Op de vraag van T. waaruit de bedreiging had bestaan, gaf verzoeker te kennen dat N. zonder zijn toestemming de krant had weggepakt. Hierop had T. aan verzoeker uitgelegd dat dit niet onder bedreiging viel en dat de politie daartegen niet zou optreden. Hiermee was verzoeker het niet mee eens en gaf vervolgens aan dat N. hem ook woordelijk had bedreigd met de woorden dat hij hem aan het mes zou spietsen. T. had aan het gedrag en de wijze waarop verzoeker dit vertelde gezien dat hij niet geheel de waarheid vertelde en dat hij dit kennelijk zei om zijn woorden kracht bij te zetten en hen op die wijze trachtte te bewegen tot het nemen van stappen in het voordeel van verzoeker. Hierop heeft T. hem aangegeven dat het doen van aangifte altijd kan, maar dat hij zich er terdege van bewust diende te zijn dat het doen van een valse aangifte strafbaar is. Van zijn collega's, die allen hetzelfde verhaal hadden gehoord, kreeg T. bijstand in zijn gevoel dat verzoeker niet geheel eerlijk was in zijn verhaal. Hierna was T. in gesprek gegaan met N. en vervolgens met twee medehuurders, aldus het rapport van T.

4. De Nationale ombudsman overweegt met betrekking tot dit klachtonderdeel als volgt. Betrokken ambtenaar T. heeft aan verzoeker meegedeeld dat het doen van valse aangifte strafbaar is, naar aanleiding van de houding van verzoeker die volgens T. niet geheel betrouwbaar was. Hierna liet ambtenaar T. zich informeren door N. en twee medehuurders over hetgeen daadwerkelijk was geschied.

Gelet op hetgeen hiervóór, onder II.6, is gesteld, behoort een politieambtenaar, op het moment dat hij de opvatting heeft dat er geen strafbaar feit heeft plaatsgevonden, in beginsel de ruimte te hebben om van zijn twijfel blijk te geven. Het verbod van vooringenomenheid staat er immers niet aan in de weg dat een bestuursorgaan een waarderend oordeel uitspreekt, mits dit voldoende door feiten en omstandigheden wordt

geschraagd. Naar het oordeel van de Nationale ombudsman vormde de inconsistentie in de uitspraken van verzoeker een voldoende omstandigheid voor T. om van zijn twijfel aan verzoeker te laten blijken. Immers, als verzoeker werkelijk met een mes was bedreigd, zou hij niet aanvankelijk zijn beschuldiging van bedreiging hebben gebaseerd op het wegnemen van een krant. Onder deze omstandigheden heeft T. niet gehandeld in strijd met het verbod van vooringenomenheid.

De onderzochte gedraging is op dit punt behoorlijk.

VI. Met betrekking tot het betichten van verzoeker van oplichting

1. Verzoeker klaagt er verder over dat de politieambtenaren zich partijdig hebben gedragen door verzoeker te betichten van oplichting omdat hij had meegedeeld dat een huurder een kamer na verhuur in dezelfde staat dient achter te laten. In zijn brief van 18 februari 2004 aan de klachtencommissie van het regionale politiekorps Flevoland heeft hij aangegeven dat dit politieambtenaar T. betrof.

2. De korpsbeheerder acht de klacht op dit punt niet gegrond met verwijzing naar het rapport van betrokken ambtenaar T. waarin is opgenomen dat T. verzoeker niet had beticht van oplichting.

3. Betrokken ambtenaar T. heeft in zijn rapport van 29 april 2004 aangegeven dat hij geen mening heeft gegeven over het in de oorspronkelijke staat terugbrengen van de woonruimte. Verder had hij aangegeven dat hij het woord 'oplichting' niet had gebruikt. Kennelijk had verzoeker hem verkeerd begrepen, aldus T.

Betrokken ambtenaar S. gaf in zijn rapport van 29 april 2004 aan dat hij geen valse beschuldigingen had geuit naar verzoeker. Volgens hem wilde verzoeker alleen maar horen wat hij wilde horen, aldus S. Betrokken ambtenaar Th. liet in zijn rapport van 25 april 2004 weten dat hij bestrijdt dat T. valse beschuldigingen doet. Hij kent T. als een zeer ervaren collega, die door zijn dienstervaring in het bezit is van voldoende kennis.

4. De lezing van verzoeker staat lijnrecht tegenover de lezing van betrokken ambtenaar T. en betrokken ambtenaar Th. Verder heeft betrokken ambtenaar Th. in zijn rapportage vermeld dat T. gezien zijn dienstervaring en kennis geen valse beschuldigingen uit.

Nu enerzijds de betrokken ambtenaren elkaar ondersteunende verklaringen hebben afgelegd dat van het betichten van oplichting geen sprake is geweest en anderzijds verklaringen van verzoeker op meerdere punten wisselend en inconsistent zijn, hecht de Nationale ombudsman meer waarde aan de lezing van de betrokken politieambtenaren dan aan die van verzoeker. De Nationale ombudsman acht het dan ook niet aannemelijk dat de betrokken politieambtenaren verzoeker hebben beschuldigd van oplichting.

In zoverre mist de klacht feitelijke grondslag.

VII. Met betrekking tot het vier keer aan verzoeker meedelen dat de huurder weer naar binnen zou worden gebracht

1. Verzoeker klaagt er ten slotte over dat de politieambtenaren zich partijdig hebben gedragen door vier keer mee te delen dat, indien verzoeker de huurder de kamer zou uitzetten, zij hem weer zouden binnenbrengen.

2. De korpsbeheerder acht de klacht op dit punt gegrond.

De korpsbeheerder deelde hierbij mee dat de politieambtenaren aan de huurder hebben aangegeven dat hij, mocht hij toch de woning worden uitgezet, zou worden bijgestaan in het betreden van de woning daar hij bepaalde rechten heeft. De vraag of de politie een rol zou moeten spelen bij het afdwingen van die rechten wordt door de korpsbeheerder echter ontkennend beantwoord. Er is, zoals ook aangegeven door de optredende politieambtenaren, sprake van een civielrechtelijk conflict en daarbij zal de rol van de politie beperkt dienen te blijven tot een bemiddelende. Het plaatsen van de opmerking acht de korpsbeheerder, alhoewel begrijpelijk, om die reden ongelukkig.

3. De Nationale ombudsman is met de korpsbeheerder van oordeel dat de politieambtenaren met deze mededeling ten aanzien van een civielrechtelijk conflict de grenzen van het hiervóór, onder II.6, genoemde verbod van vooringenomenheid hebben overschreden, omdat hun optreden beperkt had moeten blijven tot bemiddeling.

De onderzochte gedraging is op dit punt niet behoorlijk.

Conclusie

De klacht over de onderzochte gedraging van het regionale politiekorps Flevoland is niet gegrond ten aanzien van:

- het niet-optreden naar aanleiding van de melding van bedreiging;
- het meedelen aan verzoeker dat de huur niet kon worden opgezegd;
- het aansporen van de huurder om verzoeker niet binnen te laten;
- het betichten van verzoeker van het plegen van meened;
- het betichten van verzoeker van oplichting, en;

gegrond ten aanzien van:

- het vier keer aan verzoeker meedelen dat de huurder weer naar binnen zou worden gebracht, wegens schending van het verbod van vooringenomenheid.

Onderzoek

Op 12 augustus 2004 ontving de Nationale ombudsman een verzoekschrift van de heer V. te Almere, met een klacht over een gedraging van het regionale politiekorps Flevoland.

Naar deze gedraging, die wordt aangemerkt als een gedraging van de beheerder van het regionale politiekorps Flevoland (de burgemeester van Lelystad), werd een onderzoek ingesteld.

In het kader van het onderzoek werd de beheerder van het regionale politiekorps Flevoland verzocht op de klacht te reageren en een afschrift toe te sturen van de stukken die op de klacht betrekking hebben.

Daarnaast werd aan vier politieambtenaren de gelegenheid geboden om commentaar op de klacht te geven. Drie ambtenaren hebben van deze gelegenheid gebruik gemaakt.

In verband met zijn verantwoordelijkheid voor justitieel politieoptreden werd ook de hoofdofficier van justitie te Zwolle over de klacht geïnformeerd en in de gelegenheid gesteld zijn zienswijze kenbaar te maken, voor zover daarvoor naar zijn oordeel reden was.

De genoemde hoofdofficier maakte van deze gelegenheid geen gebruik.

Tijdens het onderzoek kregen de korpsbeheerder en verzoeker de gelegenheid op de door ieder van hen verstrekte inlichtingen te reageren.

Het resultaat van het onderzoek werd als verslag van bevindingen gestuurd aan betrokkenen. De korpsbeheerder en verzoeker gaven binnen de gestelde termijn geen reactie.

Bevindingen

De bevindingen van het onderzoek luiden als volgt:

A. feiten

1. Verzoeker is verhuurder van kamers in Almere. Wegens een onenigheid met huurder N. op 18 februari 2004, riep verzoeker ter verwijdering van N. ondersteuning in van de politie te Almere. Naar aanleiding van deze melding kwamen vier politieambtenaren van het regionale politiekorps Flevoland ter plaatse, te weten B., S., T. en Th.

2. Verzoeker diende bij brief van 18 februari 2004 een klacht in bij de klachtencommissie van het regionale politiekorps Flevoland. De klacht hield onder meer het volgende in:

"Heden riep ik de politie om assistentie ter verwijdering van een persoon (de heer N.), die een kamer bij mij huurt en mij bedreigde. Het gedrag van deze persoon wijst er de laatste maanden op, dat hij de zaak wil laten escaleren.

Daar ik deze persoon reeds in december 2003 de kamer opzegde wegens bedreiging en wanbetaling verzocht ik (heden 18 februari 2004) de politie hem te verwijderen, daar hij in vele gesprekken beloofde zo spoedig mogelijk te vertrekken maar weigerde zijn kamer te ontruimen en steeds agressiever wordt, daarbij mijn bezittingen vernielt, draden doorsnijdt van televisie en computers, post van medebewoners wegmaakte enz enz.

Hedenavond nam hij alle post + kranten uit de brievenbus en hield die achter. De maat was vol.

1) De agenten kozen partij voor de huurder, omdat ze zeiden de wet te kennen, hetgeen volgens hen betekende, dat ik als eigenaar niet zomaar de huur mocht opzeggen (...).

(...)

2) Tevens spoorden ze (agent S.) de man aan mij niet in zijn kamer te laten, daar ik daar niets te zoeken had.

Door de vele aanpassingen, kabeldoorvoeren en afzuiginstallatie, die via deze kamer lopen, moet ik of anderen er af en toe naar binnen. Tevens heb ik het volste recht de verwarming af te sluiten bij afwezigheid huurder of indien zijn/haar ramen af te sluiten en/of lichten uit te doen. Bij verzaken van hun plicht, hetgeen bij deze huurder regelmatig voorkomt. Bij overbelasting elektriciteitsnet, hetgeen deze huurder al enkele malen veroorzaakte met zijn tostiapparaat en magnetron moet ik tevens in de kamer kunnen controleren, waar de oorzaak ligt. Controle op hygiëne is tevens een niet te onderschatte taak. Dit alles kan en mag ik doen als ik als kamerverhuurder daar de noodzaak van inzie. Volgens deze agenten echter niet, hetgeen ze deze huurder ook nog mededeelden.

(...)

3) De agenten wekten de indruk de wet te kennen, maar wensten niet op te treden tegen bedreiging door deze persoon, (agent Th., B., S. en T.). Ook hier kozen ze de zijde van deze man hem daarmee in feite aanmoedigend door te gaan, hetgeen hij diezelfde avond al in praktijk bracht. Gewoonten in Nederland zijn, dat mensen die in een relatie, werk of inwoning niet meer met elkaar verder willen of kunnen, dat samen oplossen. Als de politie erbij moet komen dan zijn we al heel ver in de verziekte verhouding weggezakt.

(...)

5) (...)

Al met al zijn de omstandigheden in dit huis er niet beter op geworden nu de politie geen bemiddelende rol wil spelen in een bedreigende situatie voortkomend uit onwil en geen kennis van de wet en toepassing Nederlandse gewoontes.

De arrogantie van deze agenten is voornamelijk de oorzaak van hun onzekere optreden en hun onjuiste advies aan de man.

(...)

6) Eén van de agenten (S.) zei mij, dat ik meened pleegde als ik aangifte zou doen wegens bedreiging, (politie als chanteur (of is dit beleid!)). Driemaal moest ik deze agent (S.) duidelijk maken (en toen wilde hij het nog niet begrijpen), dat dit een normale procedure is. Hij probeerde mij vier keer iets te laten zeggen, hetgeen hij (volgens eigen zeggen) wilde rapporteren (ten nadele van mij). Hij dwong mij als het ware een beschuldiging tegen mijzelf af te leggen.

7) Als een huurder de kamer slecht achterlaat of niet gewenste veranderingen aanbrengt, dient hij die te herstellen bij vertrek. Agent (T.) beschuldigde mij toen van oplichting. Een verhuurder (legde ik hem uit) kan coulant zijn en zelfs alles weer voor eigen rekening herstellen of de veranderingen accepteren en hopen, dat de volgende huurder dit accepteert en gewoon zijn voorschot terugbetalen. Bij deze man die op onjuiste uitgangspunten blijft staan en mij bedreigt, mij niet in zijn kamer toelaat en zoveel problemen veroorzaakt zal de verhuurder 'natuurlijk' ook op zijn recht gaan staan en hem de schade volledig laten betalen. Dat is zijn recht. Menig Nederlander schrikt als hij na verhuizing de rekening van de wooncorporatie ontvangt. Alles hun recht, daar de huurder de schade moet herstellen of laten herstellen. Door hun niet bemiddelende houding veroorzaakt de politie ook hier, dat de man een torenhoge rekening krijgt (die hij nooit zal kunnen betalen) en alles volgens de wet!! De agent als juridische Jomanda verzekerde de huurder, dat hij dat niet hoefde. Wellicht is een cursus Nederlands huurrecht voor deze agenten aan te bevelen. Tenslotte stellen ze zich op als adviseur en niet als wethandhavers.

8) De agenten adviseerden de man tevens V. niet meer binnen te laten. Morgen krijgt hij de rekening van 1760 Euro voor een geleverde computer + bijbehorende hardware, omdat hij deze niet wenste terug te geven (gesterkt door de politievisie!).

(...)

9) Vier maal dreigden de agenten (T., Th. en S.), dat als ik onverhoopt de man direct de deur wees ondanks de bedreigingen, dat ze hem dan weer naar binnen zouden brengen. Wij moeten nu het pand verlaten, omdat de dreiging niet meer uit te houden is voor ons. Een mooi item voor de televisie in Hilversum.

(...)

11) Uit de houding van de agenten en hun antwoorden betreffende de rechten van de huurder

- a) wisten, dat ze huurrecht opbouwen (agent Th.) opzegtermijn in de loop van de tijd,
- b) agent T. vroeg of het mijn gewoonte was mensen voor de 9 maanden proef de huur op te zeggen,
- c) aangetekend huur opzeggen agent T.

Ik maak er uit op, dat ze in feite een spelletje speelden met mijn rechten en de betrokken man wellicht gebruikten voor andere dan zijn eigen belang (...).

(...)

12) Door de onbekendheid met materie van kamerhuur (hetgeen je de agenten niet kwalijk kunt nemen) beoordeelt (eerder veroordeelt) de agent per definitie onjuist en treedt voor hem een mechanisme in werking, die vaak de verkeerde keus oplevert. De mensen, die bij mij een kamer huren zijn vrijwel allemaal ergens anders (relatie, ouders, opvang) uitgekotst en niet voor zweetvoeten. Ik vermoed dat in mijn huis toch minstens 2 meervoudige moordenaars zitten of zaten (Soedan en Cambodja), twee kinderverkrachters en 2 die zeer zware geweldplegingen hebben verricht. Bijna allen gebruiken drugs (waarvan 3 harddrugs). Reeds zijn 3 van hen op een soepele manier (waarschijnlijk de ergsten) gedwongen moeten vertrekken, zoals vermeld. In deze setting verricht V. derhalve nuttig opvangwerk en begeleidt hij deze mensen bij studie en werk, terwijl de opbrengst van de huur ook nog integraal gaat naar 2 hulpverlenende groepen, die werken in Afrika (NOVIB en Mensen in Nood), (...). Mag V. dan een beroep doen op politie als hij en anderen zijn leven niet meer zeker is. De veelheid van details hierover bespaar ik u om de betreffende persoon niet in grote problemen te laten komen.

Ik beschuldig de 4 agenten Th., S., B. en T. derhalve van: onzorgvuldigheid (...), aanzetten tot veroorzaken schade (zie 8), bedreiging met vervolging meineed, niet optreden tegen bedreiging tegen V., schade van mijn goederen; (...), het uiten van valse beschuldigingen (zie onder 7).

Onzorgvuldigheid in het maatschappelijk verkeer betaalt (Cohen-Lindemans 1919). Eindelijk is deze wet weer actueel geworden dankzij de beleggingscrisis en Jomanda. Banken betalen zich scheel aan claims van cliënten, die geadviseerd zijn door hun 'deskundigen'. De een na de andere kwakzalver wordt aangepakt door OM, omdat ook deze zelfbenoemde deskundigen de zakken vullen ten koste van mensen in nood. De volgende halte is de politie in Almere als het aan mij ligt: adviseurs op Jomanda niveau. Als juridische adviseurs optreden, als maatschappelijke werker optreden, als huurdeskundige optreden en als bouwkundige optreden, terwijl slechts orde handhaven wordt gevraagd en geëist door mij."

3. De beheerder van het regionale politiekorps Flevoland achtte de klacht van verzoeker bij brief van 2 augustus 2004 ongegrond. Voor de motivering van zijn oordeel verwees hij naar het bijgevoegde advies van de Klachtencommissie optreden ambtenaren van politie Flevoland van 19 juli 2004. In het advies van de klachtencommissie is onder meer het volgende opgenomen:

"De klacht

Klager beklagt zich ten eerste over onzorgvuldige advisering. Klager beklagt zich in de tweede plaats over aanzetten tot/veroorzaken van schade. Klager stelt ten derde dat sprake was van bedreiging. Klager stelt ten vierde dat niet is opgetreden tegen bedreiging. (...) Klager stelt ten zesde dat sprake is van valse beschuldigingen.

De procedure

De klacht werd door de korpschef ontvangen op 22 maart 2004. De klacht is in behandeling genomen op grond van de regionale klachtenregeling. De districtschef Zuid heeft een onderzoek laten instellen. Klager heeft niet gereageerd op uitnodigingen voor een gesprek. Het onderzoek werd afgerond op 8 juni 2004. Het verslag van onderzoek werd door de korpschef ontvangen op 15 juni 2004. De onafhankelijke klachtencommissie heeft in haar vergadering van 19 juli 2004 het klachtdossier besproken en haar advies opgesteld.

De feiten

Op 18 februari 2004 kregen vier politieambtenaren de melding van een bedreiging gepleegd door een huurder tegen een verhuurder (klager). Ter plaatse bleek de bedreiging volgens de verhuurder eruit te bestaan dat de huurder van een kamer een krant had weggenomen. Andere huurders gaven aan dat zij de krant gezamenlijk mochten lezen. Klager gaf aan te verlangen dat de politieambtenaren de huurder de woning uit zouden zetten. De politieambtenaren legden uit dat er geen sprake was van bedreiging, dat sprake was van een civiele kwestie en dat een huurder niet zomaar uitgezet kan worden. Klager werd er daarbij op gewezen dat een huurder naast plichten ook rechten heeft. De politieambtenaren hebben tevergeefs geprobeerd te bemiddelen. Klager gaf aan dat hij de huurder zelf wel zou uitzetten waarop een van de politieambtenaren klager adviseerde dat niet te doen en een advocaat in te schakelen. Ook de huurder werd verwezen naar het bureau voor rechtshulp. Klager reageerde hierop door te stellen dat dit voor de huurder torenhoge kosten met zich mee zou brengen. Klager gaf opnieuw aan aangifte te willen doen van bedreiging. Daarop werd klager duidelijk gemaakt dat het doen van een valse aangifte strafbaar is. De politieambtenaren zijn daarop vertrokken.

De beoordeling

1. Onzorgvuldigheid en advisering

Aan klager is uitgelegd dat geen sprake was van bedreiging, dat wel sprake was van een civiele kwestie en dat klager voor het uitzetten van de huurder een advocaat in de arm diende te nemen. Van onzorgvuldigheid in de advisering door de politie is volgens de commissie dan ook geen sprake geweest. Zij acht dit onderdeel derhalve ongegrond.

(...)

4. Niet optreden tegen bedreiging

Klager gaf aan dat de huurder een krant had weggenomen en noemde dat een bedreiging. De commissie concludeert dat terecht niet strafrechtelijk is opgetreden en acht dit onderdeel ongegrond.

(...)

6. Valse beschuldigingen

Van het uiten van valse beschuldigingen richting klager is de commissie niet gebleken. Zij acht dit onderdeel ongegrond.

Advies

De commissie geeft de korpsbeheerder in overweging de klacht ongegrond te verklaren. Zij verwijst voor haar motivering naar de overwegingen dienaangaande."

B. Standpunt verzoeker

1. Het standpunt van verzoeker staat samengevat weergegeven onder Klacht.

2. Verzoeker deelde in zijn verzoekschrift van 4 augustus 2004 aan de Nationale ombudsman nog onder meer het volgende mee:

"a) We hebben het nooit over een krant gehad. Ook in mijn klagen noem ik geen krant.

(...)

d) Als een huurder mij bedreigt met mes en een onthoofdinggebaar maakt, waar anderen bijstaan, ja, dan voel je je niet langer prettig in je eigen huis.

Als de politie dan zegt, dat ik niet in zijn kamer mag komen, dan lopen alle huurders gevaar met zo'n man."

C. Standpunt korpsbeheerder

1. De beheerder van het regionale politiekorps Flevoland nam bij brief van 11 november 2004 het volgende standpunt in:

"...Niet opgetreden tegen huurder naar aanleiding van de melding van bedreiging

Ik verwijs u naar mijn eindoordeel van 2 augustus 2004 en het daaraan ten grondslag liggende advies van de klachtencommissie van 19 juli 2004. Ter plaatse bleek de bedreiging te bestaan uit het wegnemen van een krant door de huurder. Ik acht dit onderdeel ongegrond.

Meedelen dat klager de huurder niet zomaar de huur kon opzeggen

Ik verwijs u opnieuw naar mijn eindoordeel en het advies van de klachtencommissie. Aan klager is uitgelegd dat een huurder niet zomaar de huur opgezegd kan worden. Deze mededeling is juist te noemen. Ik acht dit onderdeel ongegrond.

Huurder aangespoord om klager niet in zijn kamer binnen te laten

Ik verwijs u naar het rapport van de heer T. (zie hierna, onder 2.3; N.o.) Daarin staat vermeld dat de huurder te kennen werd gegeven dat hij inderdaad mag weigeren dat de verhuurder te pas en te onpas zijn kamer betreedt, maar dat hij de verhuurder wel toegang moet verschaffen voor het uitvoeren van reparaties. Ik acht dit onderdeel ongegrond.

Klager beticht van het plegen van meened indien hij aangifte zou doen van bedreiging tegen de huurder

Ik verwijs u opnieuw naar het rapport van de heer T. Klager gaf in eerste instantie aan dat de bedreiging had bestaan uit het wegnemen van een krant. Toen hij vernam dat dat geen strafbaar feit opleverde gaf hij aan dat de huurder hem ook had bedreigd met geweld. Klager is toen te kennen gegeven dat hij daarvan aangifte kan doen maar dat hij zich er van bewust diende te zijn dat het doen van een valse aangifte strafbaar is. Van een onjuiste mededeling van de betrokken politieambtenaar was geen sprake. Ik acht dit onderdeel ongegrond.

Klager beticht van oplichting

In zijn rapport geeft de heer T. duidelijk aan dat hij klager niet beticht heeft van oplichting. Ik acht dit onderdeel dan ook ongegrond.

Vier keer meegedeeld dat, indien klager de huurder de kamer zou uitzetten, zij hem weer zouden binnenbrengen

Aangegeven is dat de huurder, mocht hij toch de woning worden uitgezet, zou worden bijgestaan in het betreden van de woning daar hij bepaalde rechten heeft. De vraag of de politie een rol zou moeten spelen bij het afdwingen van die rechten wordt door mij echter ontkennend beantwoord. Er is, zoals ook aangegeven door de optredende politieambtenaren, sprake van een civiel conflict en daarbij zal de rol van de politie beperkt

dienen te blijven tot een bemiddelende. Het plaatsen van deze opmerking acht ik, alhoewel begrijpelijk, wel ongelukkig. In zoverre acht ik dit onderdeel gegrond..."

2.1 De korpsbeheerder voegde bij zijn standpunt onder meer vier rapporten over het voorval op 18 februari 2004, die in het kader van de klachtbehandeling door de betrokken politieambtenaren B., S., T. en Th. zijn opgemaakt. In het door B. op 6 mei 2004 opgemaakte rapport is onder meer het volgende opgenomen:

"Ter plaatse aangekomen werden we binnen gelaten door de hoofdbewoner welke opgaf te zijn genaamd

V. (...)

Ik, verbalisant, hoorde dat V. zei dat hij kamers verhuurt aan meerder personen. V. vertelde dat hij problemen had met één van de huurders. V. vertelde dat deze persoon ongeveer acht maanden in zijn woning verbleef en dat deze persoon nu niet meer weg wilde. V. vertelde dat hij de man weg wilde hebben en dat hij door deze man bedreigd was.

Ik, verbalisant, betrad met mijn collega's de woning om met de betreffende huurder te praten. De huurder gaf op te zijn genaamd

N. (...)

1) Ik, verbalisant, heb samen met mijn collega's de huurder aangehoord. Ik, verbalisant, hoorde dat N. zei dat hij de kamer huurde voor 300 euro per maand. N. vertelde dat hij studeerde aan het ROC te Almere Buiten, Ik, verbalisant, zag ook diverse boeken van het ROC in zijn kamer liggen. N. vertelde dat de verhuurder hem weg wilde hebben, maar dat hij graag wilde blijven. N. overhandigde ons de huurovereenkomst van de kamer welke hij huurde in de woning. Ik, verbalisant, zag dat dit huurcontract uit een tiental zinnen bestond. Er werd alleen gesproken over de plichten van de huurder.

Ik, verbalisant, zag dat er niet gesproken werd over de rechten van de huurder. Ik, verbalisant, zag dat er geen einddatum van de huurovereenkomst stond. Ik, verbalisant, zag op de bankbescheiden van N. dat iedere maand de huur afgeschreven werd. Ik, verbalisant, hoorde V. zeggen dat hij, voordat er negen maanden verstreken waren, de huurovereenkomst kon opzeggen. Dit zou volgens V. zonder reden kunnen.

2) Ik, verbalisant, hoorde dat N. vertelde dat V. regelmatig in zijn kamer kwam. Dit om bijvoorbeeld iets te verbouwen. N. vertelde dat hij dit ook s' ochtends vroeg deed of wanneer N. aan het studeren was. N. vertelde dat hij dit heel vervelend vond. Ik, verbalisant, hoorde dat collega S. zei dat wanneer je een kamer huurt, dat de verhuurder niet onaangekondigd de kamer kan betreden.

3) Ik, verbalisant, hoorde dat mijn collega's aan V. vroegen waarom N. de woning moest verlaten. Ik, verbalisant hoorde dat V. zei dat alle voorgaande huurders, voordat er negen maanden verstreken zijn, zijn woning hadden verlaten en dat hij daar nooit eerder problemen mee heeft gehad. Ik, verbalisant, hoorde collega S. zeggen dat wij als politie N. niet zomaar op straat kunnen zetten. Ik, verbalisant, hoorde S. zeggen dat V. dan een civiele rechtszaak tegen N. moet aanspannen. Ik, verbalisant, hoorde V. zeggen dat hij door N. bedreigd werd. Collega S. vroeg waar deze bedreiging uit bestond. Ik, verbalisant, hoorde V. zeggen dat N. de krant wegpakte. Ik, verbalisant, hoorde mijn collega's weer naar de bedreiging vragen. Ik, verbalisant, hoorde dat V. zei dat hij bedreigd werd, maar hij kon niet vertellen op welke wijze.

(...)

5) Er waren geen feiten of omstandigheden of een dreigende situatie om de huurder uit de woning te verwijderen.

6) Ik, verbalisant, hoorde collega S. zeggen dat als hij aangifte zou doen, dat wij N. meenemen naar het bureau van politie voor verhoor. Maar als N. heengezonden wordt zal hij weer naar zijn kamer terugkeren. Ik, verbalisant, hoorde dat collega S. wederom vroeg waar de bedreiging precies uit bestond. Ik, verbalisant, hoorde dat V. iets zei over dat N. hem met een mes bedreigd had. Ik, verbalisant, hoorde dat V. deze bedreiging niet goed uit kon leggen. Ik, verbalisant, weet niet meer precies wat V. zei.

Ik, verbalisant, hoorde dat collega S. tegen V. zei dat als hij niet daadwerkelijk bedreigd was en wel aangifte zou doen, dat dit een valse aangifte zou zijn.

(...)

8) Ik, verbalisant, hoorde dat collega's aan N. uitlegden dat als je een kamer huurt, dat het dan niet de bedoeling is dat de verhuurder ieder moment van de dag de kamer inloopt.

9) Ik, verbalisant, hoorde V. zeggen dat hij nu wel zelf N. met al zijn spullen op straat zou zetten. Ik, verbalisant, hoorde dat mijn collega's zeiden dat hij niet aan de spullen van de huurder mocht komen. Ik, verbalisant, hoorde dat mijn collega's zeiden dat als V. al zijn spullen buiten zou zetten dat zij ze weer binnen zouden zetten.

(...)

Dit is hetgeen wat ik mij nog kan herinneren van dit incident."

2.2 In het door S. op 25 april 2004 opgemaakte rapport is onder meer het volgende opgenomen:

"Samen met de collega's van Almere-Haven kwamen wij ter plaatse. Vervolgens zijn de collega's T. en Th. naar het vernoemde perceel gegaan. Na een kort gesprek met de bewoner kwam collega T. naar mij toe en vertelde mij wat er aan de hand was. T. vertelde mij dat het ging om een geschil tussen de heer V. en een huurder van een kamer in de woning van de heer V. Ook vertelde collega T. mij dat alles rustig was in de woning maar dat de heer V. wilde dat wij de huurder uit de woning moesten zetten. Aangezien het een onduidelijk verhaal was ben ik meegelopen om het verhaal duidelijk te krijgen.

We werden vervolgens door de heer V. de woning binnengelaten om het hele verhaal aan te horen. In de woning bleek de heer V. kamers te verhuren. In totaal bleek de heer V. 8 kamers in zijn woning te verhuren. Ik hoorde de heer V. zeggen dat het ging om de heer N. Deze man zou de heer V. bedreigd hebben. Ik hoorde van de heer V. dat de bedreiging bestond uit het wegnemen van een krant en dat dit de druppel was en dat wij nu direct de heer N. de deur uit moesten zetten. Wij hebben vervolgens de heer V. uitgelegd dat de heer N. rechten had aangezien het huren van een kamer en dat deze er niet zomaar uitgezet kon worden en dat er van bedreiging geen sprake kan zijn door het wegnemen van een krant.

De heer V. was het daar niet mee eens en vertelde ons dat er in het huurcontract stond dat hij de huurder de huur op kon zeggen. Vervolgens liet de heer V. ons een papier zien waar ongeveer 10 zinnen op stonden. Dit was volgens de heer V. het huurcontract. Op dit papier stonden alleen de plichten van de huurder. Wij konden er niet uit opmaken dat hij volgens dit huurcontract de huurder per direct de kamer uit kon zetten. De heer N. voldeed aan de verplichtingen van het huurcontract en dat vertelden wij aan de heer V. De heer V. vertelde vervolgens dat het ook in de wet geregeld is dat hij per direct een huurder op de straat kon zetten en dat hij dat kon aantonen. Ik heb vervolgens aan de heer V. gevraagd of hij dat aan mij kon laten zien. Hij zei dat hij dat kon en gaf zijn vrouw opdracht om het van internet af te halen zodat hij het mij kon laten lezen. Na ongeveer een half uur wachten kon de heer V. het mij nog steeds niet laten zien omdat hij het niet kon vinden.

Tijdens het wachten heb ik gesproken met de heer N. en deze vertelde mij dat de heer V. geregeld ongevraagd en onaangekondigd in zijn kamer kwam en dat hij dan veranderingen aanbracht in de kamer die de heer N. huurde. Ook om deze veranderingen had de heer N. niet gevraagd. Hierdoor kon de heer N. zich niet goed concentreren bij zijn studie. Hier heeft de heer N. wat van gezegd. Daar reageerde de heer V. niet op en ging daar gewoon mee door. Ik heb tegen de heer N. verteld dat ik het raar vond (...). Ook een andere huurder vertelde mij dat de heer V. een beetje raar op haar overkwam. Ook vertelde ze mij dat de heer N. een hele aardige man was die absoluut niet agressief of bedreigend overkwam op haar.

Wij hebben vervolgens geprobeerd om te bemiddelen maar de heer V. was het nergens mee eens en wilde alleen maar dat wij de heer N. het huis uitzetten.

Vervolgens heb ik de heer V. uitgelegd dat de huur opzeggen wel kan maar dat er wel een gegronde reden aan ten grondslag moet liggen en dat er een opzegtermijn in acht genomen moet worden.

De heer V. vertelde aan ons dat hij dan de heer N. zelf wel de deur uit zou zetten. Ik heb vervolgens tegen de heer V. gezegd dat hij dat niet moest doen omdat hij zich anders zelf in de moeilijkheden zou brengen.

Ik heb de heer V. het advies gegeven om een advocaat in de arm te nemen om de heer N. eventueel uit het huis te krijgen maar dat wij daar niet toe gerechtigd waren.

De heer V. zei vervolgens tegen mij dat hij dan alsnog aangifte wilde doen van bedreiging. Ik heb vervolgens de heer V. gewaarschuwd dat het doen van een valse aangifte strafbaar is. Vervolgens zei de heer V. dat wij niet capabel waren voor onze taak en dat wij maar weg moesten gaan en dat we dan wel merkten wat er ging gebeuren als de heer N. in de woning bleef.

Aangezien onze bemiddeling niet meer op prijs werd gesteld zijn wij met vervolg gegaan.

Ten aanzien van de klachten kan ik u het volgende mededelen;

1. ONZORGVULDIGHEID IN ADVISERING

Ik heb de heer V. verteld dat het om een civiele zaak ging en dat er van bedreiging geen sprake was. Ik heb de heer V. geadviseerd om een advocaat in de arm te nemen en hem diverse malen uitgelegd wat onze mogelijkheden en onmogelijkheden waren. Ook heb ik de heer V. diverse malen verteld dat een huurder ook recht heeft middels de huurbescherming. Ik heb de heer V. verteld dat het huurcontract, dat hij mij toonde, in mijn optiek niet rechtsgeldig was aangezien er nergens over de rechten van de huurder werd geschreven. Op het moment dat ik dit aan het uitleggen was viel de heer V. mij meerdere malen in de rede en bleef hij er maar op hameren dat wij de huurder de deur uit moesten zetten en dat hij volledig in zijn recht stond. De heer V. is ook meerdere malen weggelopen op het moment dat ik hem iets wilde uitleggen. Op het moment dat ik hem daarop aansprak zei hij tegen mij dat ik hem onbeschoft te woord stond. Dit kwam in mijn optiek doordat hij niet zijn gelijk kon krijgen en kwam de heer V. erg kinderachtig op mij over.

(...)

4. NIET OPTREDEN TEGEN BEDREIGING TEGEN VERHUURDER

Ik heb niet opgetreden tegen de bedreiging zoals die door de heer V. geschetst werd. Het wegnemen van een krant kan ik niet als bedreiging behandelen gezien het Wetboek van Strafrecht. Dit zou misschien diefstal kunnen zijn. Alleen andere bewoners verklaarden dat ze de krant gezamenlijk konden lezen. De heer N. mocht de krant dus pakken.

5. ONJUIST VOORLICHTEN HUURDER

Ik heb de huurder niet onjuist voorgelicht maar hem verteld dat hij als huurder rechten heeft en hem het advies gegeven om inlichtingen in te winnen bij het bureau van rechtshulp. Ik heb de heer N. verteld dat hij huurbescherming geniet volgens de wet en dat hij daardoor dus rechten heeft als huurder van een kamer. Ik heb de heer N. verteld dat je als bewoner van een kamer recht hebt op privacy en dat alleen na uitdrukkelijke toestemming van de bewoner de toegang tot de kamer verschaft mag worden.

6. VALSE BESCHULDIGINGEN

Ik heb geen valse beschuldigingen geuit naar de heer V. Ik weet niet waar de heer V. dat op baseert maar ik ben zeer coulant geweest naar de heer V. De heer V. wilde alleen maar horen wat hij wilde horen en voor een andere stond hij niet open en wilde hij ook niet horen."

2.3 In het door T. op 29 april 2004 opgemaakte rapport is onder meer het volgende opgenomen:

"De heer V. gaf te kennen dat hij in zijn woning 8 kamers had die hij verhuurde. Een van de huurders genaamd N. (...) zou een opzegging huurovereenkomst hebben gekregen van V. en weigerde deze na te komen. De heer V. gaf aan dat de reden van de huuropzegging de volgende waren:

N. zou de heer V. hebben bedreigd.

N. zou niet aan zijn verplichtingen als huurder hebben voldaan, zijnde de betaling van de huur.

De heer V. toonde op ons verzoek een huurovereenkomst. In deze overeenkomst stonden ongeveer 10 punten vermeld waaraan de huurder zich diende te houden. Ik zag dat in de overeenkomst niets vermeld stond over de maximale duur van verhuur. Op mijn vraag of er verder een mondelinge overeenkomst was gesloten ter zake de duur van de huur gaf V. mij te kennen dat dit niet het geval was.

De heer V. toonde op ons verzoek een opzegbrief waar één regel in stond. De inhoud van die regel was dat de huur per direct was opgezegd en dat hij de woning diende te verlaten. Op mijn vraag hoe deze brief was betekend gaf de heer V. te kennen dat hij deze persoonlijk had overhandigd en dat N. te kennen gaf dit niet aan te nemen.

Ik heb vervolgens de heer V. duidelijk gemaakt dat het opzeggen van een huurovereenkomst strikt gehouden was aan regels. Ik heb hem toen gezegd dat de huur alleen kon worden opgezegd middels aangetekende brief of een deurwaardersexploot. (...)

Tevens heb ik hem meegedeeld dat de verhuurder een termijn van minimaal drie maanden in acht diende te nemen en dat dit zelfs kan oplopen tot de duur van zes maanden, (...) De heer V. was het niet eens met hetgeen ik hierover gezegd had.

Hierop heb ik de heer V. meegedeeld dat indien de huurder hier geen gehoor aan geeft de politie niet de eerste stap is om de huurder te verwijderen maar dat hij een zgn. ontruimingsprocedure diende aan te gaan bij de Kantonrechter (...). De heer V. was het niet eens met hetgeen ik hierover gezegd had.

Nogmaals heb ik de heer V. uitgelegd dat de huurder zgn. huurbescherming genoot. De heer V. vond dit vreemd en ongeloofwaardig en wilde graag dat wij de huurder verwijderden.

Hierop gaf V. nogmaals aan dat hij bedreigd was door N. en graag 'bescherming' van de politie wilde. Op mijn vraag waar de bedreiging uit bestond gaf de heer V. te kennen dat N. zonder zijn toestemming de krant had weggepakt.

Hierop heb ik de heer V. uitgelegd dat dit niet onder bedreiging valt en dat de politie daar niets tegen gaat doen.

Hier was de heer V. het niet mee eens en gaf vervolgens aan dat N. hem ook woordelijk had bedreigd met de woorden dat hij hem aan het mes zou spiesen. Ik zag aan het gedrag en de wijze waarop hij voorgaande vertelde dat hij naar mijn mening niet geheel de waarheid vertelde en dit kennelijk riep om zijn woorden kracht bij te zetten en ons op die wijze trachtte te bewegen tot het nemen van stappen in het voordeel van de heer V. Hierop heb ik hem aangegeven dat het doen van aangifte altijd kan maar dat hij zich er terdege bewust van diende te zijn dat het doen van een valse aangifte strafbaar is.

Van mijn collega's die allen hetzelfde verhaal hoorden kreeg ik bijstand in mijn gevoel dat de heer V. niet geheel eerlijk was in zijn verhaal. De heer V. heeft geen aangifte gedaan ter zake bedreiging.

Hierop ben ik in gesprek gegaan met de huurder genaamd N.

N. verklaarde mij dat hij geen huurschulden had en geen wanbetaler te zijn en altijd tijdig zijn huur betaalde middels automatische overschrijving. Tevens heb ik diverse bankafschriften gezien waar de overschrijving van de huur van de afgelopen periodes vermeld stond. S. kon geen enkele wijze van wanbetaling ontdekken.

Tevens gaf N. te kennen geen onbehoorlijk gebruik en of overlast te veroorzaken ten opzichte van anderen.

N. verklaarde de heer V. ook nooit bedreigd te hebben. Wel gaf hij aan dat hij V. de toegang tot zijn kamer weigert door deze op slot te doen, daar de heer V. te pas en te

onpas binnenloopt en hem op deze wijze stoort in zijn studie en andere bezigheden.

Ik heb N. toen aangegeven dat hij inderdaad de heer V. mocht weigeren, echter dat hij bij dringende reparaties de heer V. wel toegang diende te verlenen. Hier gaf N. aan geen enkel probleem mee te hebben.

Tevens heb ik gesproken met twee medehuurders, waarvan ik de namen niet meer weet, van de twee andere kamers uit dezelfde woning. Zij gaven duidelijk te kennen dat N. geen onbehoorlijk gebruik of enige overlast veroorzaakte ten opzichte van hun. Zij gaven te kennen dat N. een nette, rustige en stille student was.

KLACHTONDERDELEN

Onderdeel 1:

- Ik heb inderdaad partij gekozen voor de huurder daar deze beschermd wordt bij wet en niet zo maar uit de woning gezet kan worden.
- Door mij is duidelijk aangegeven wat de wijze was om de huur op te zeggen en welk traject hij diende te doorlopen.
- (...)

Ik heb toen aangegeven dat wij dan de huurder zullen bijstaan met het betreden van zijn gehuurde kamer daar hij bepaalde rechten heeft. Ook tegen de wil van de heer V.

- Nergens kon voor ons blijken dat de huurder een gevaar was voor de verhuurder, zijn medehuurders en/of zichzelf.

(...)

Onderdeel 2:

- Ik heb alsmede mijn collega de huurder op de hoogte gesteld van zijn rechten maar ook van zijn verplichtingen. Hier is inderdaad ook het wel of niet moeten toelaten van de verhuurder in zijn kamer.

(...)

Onderdeel 3:

- Ik heb inderdaad het voortouw genomen in de beslissing niet op te treden tegen de huurder. Een en ander is reeds hierboven uitgelegd.

(...)

Onderdeel 5-1:

- Dit onderdeel is reeds eerder door mij uitgelegd.
- Voor de rest wens ik me te distantiëren. Ik vind het jammer dat de heer V. mij arrogant noemt.

(...)

Onderdeel 6:

- Ik heb inderdaad, alsmede collega S., verteld dat het doen van valse aangifte strafbaar is. Ik heb naar mijn mening ook duidelijk uitleg gegeven wat bedreiging inhoudt en ben niet overtuigd dat de heer V. daadwerkelijk bedreigd is.

Onderdeel 7:

- Ik heb de woorden oplichting niet gebruikt in het gesprek met de heer V. Kennelijk heeft de heer V. mij verkeerd begrepen.
- Van de rest, zijnde de bedreigingen en consequenties wens ik me te distantiëren.

Onderdeel 8:

- Dit onderdeel is reeds ter sprake gekomen. Zie punt 2

Onderdeel 9:

- Dit onderdeel is reeds ter sprake gekomen.

(...)

Onderdeel 11:

Dit onderdeel is reeds beantwoord.

(...)

Onderdeel 12:

- Ik ben van mening dat ik en mijn collega's correct en schappelijk hebben opgetreden.
- Diverse malen is de heer V. op diverse andere wijze getracht uit te leggen waarom wij anders van mening waren dan hij.

(...)

- Ik ben van mening dat we zeer zorgvuldig hebben gehandeld, niemand aangezet hebben tot het veroorzaken van schade. Ik erken gewezen te hebben op de consequenties van het doen van valse aangifte.

- De voorlichting die gegeven is aan de huurder is correct en zeer volledig geweest.

Van de wijze waarop de heer V. de rest inkleedt wens ik me verder te distantiëren en herken ik mezelf of de politie Flevoland geheel niet in."

2.4 In het door Th. op 25 april 2004 opgemaakte rapport is onder meer het volgende opgenomen:

"V. vertelde ons dat hij een huurder had, welke hij per direct uit de woning wilde verwijderd. Deze huurder zou zich niet aan de afspraken houden, en zorgen voor een onleefbare en bedreigende situatie.

Naar aanleiding van ons optreden heeft de heer V. een klacht tegen ons ingediend. Ik, rapporteur, bestrijd deze klacht op alle genoemde punten.

Onzorgvuldigheid in advisering

Ik bestrijd de klacht betreffende de onzorgvuldigheid in de advisering. Daar waar ik adviezen heb aangedragen, heb ik dit naar eer en geweten gedaan.

(...)

Bedreiging

Ik bestrijd de klacht betreffende het doen van bedreigingen. V. spreekt over bedreigingen gedaan door de huurder. Op het moment dat wij in gesprek kwamen met V. zou de bedreiging bestaan uit het wegnemen van kranten uit de brievenbus. Daar dit geen feitelijke bedreiging is, en wij dit aan V. meldden, probeerde hij het verhaal enigszins aan te dikken. Vandaar dat wij niet hebben opgetreden tegen de 'bedreigingen'.

Niet optreden tegen bedreiging tegen verhuurder

Ik bestrijd de klacht betreffende het niet optreden tegen de bedreigingen gedaan door de huurder. Zie voor uitleg de tekst behorende bij **Bedreiging**.

Onjuist voorlichten

Ik bestrijd de klacht betreffende het onjuist voorlichten. Alles wat ik op het gebied van voorlichting heb gedaan, is gebaseerd op de kennis die ik op dat moment voorhanden had. Ik heb geen uitingen gedaan waarvan ik niet wist hoe dit juridisch in elkaar stak.

Valse beschuldiging

Collega T. wordt in de klacht gedaan door V. genoemd voor het doen van valse beschuldiging. Ik bestrijd dit. Ik ken collega T. als een zeer ervaren collega, die door zijn dienstervaring in het bezit is van voldoende kennis."

3. Ook voegde de korpsbeheerder een door B., S., T. en Th. opgemaakte politiemutatie bij van 18 februari 2004. In deze mutatie is onder meer het volgende opgenomen:

"Betrokken

Naam : V.

(...)

Betrokken

Naam : N.

(...)

Toelichting bij incident:

(...)

Melding huurdersconflict. tp werden we opgewacht door V. die eigenaar is van de hele grote woning (...) te Almere. Of we even wilden assisteren bij het verwijderen van een bewoner.

V. verhuurt diverse kamers in zijn woning (8 stuks). Aangegeven dat we eerst een huurcontract en opzegging van zijn kant wilden zien en de rest van het verhaal duidelijk wilden krijgen. Blijkt een huurcontract opgemaakt te hebben van ongeveer 10 zinnen waar alleen de plichten van de huurder in staan (inhoudelijk zeer kinds weergegeven met weinig inhoud). Inhoudelijk voldoet dit niet aan de eisen die gesteld zijn aan een rechtsgeldige overeenkomst daar er geen wederzijdse rechten en plichten in staan.

De huurder N. woont al sinds juni 2003 bij V. en heeft gewoon voldaan aan zijn 'verplichtingen' en heeft ook de huur normaal voldaan. Nu wil V. hem eruit hebben. De reden was omdat N. hem 'bedreigde' (bedreiging bestaat uit het wegpakken van de krant???) Toen we aan hadden gegeven dat dit echt niet afdoende was en N. rechten had opgebouwd, werd het verhaal aangedikt door V. en zou N. hem aan het mes willen spiesen.

Vervolgens met diverse bewoners gesproken die aangaven dat V. inderdaad een vreemde was en dat N. een brave student was die geen mens kwaad deed en dat V. dus alles dik

overdreef.

Toen we eenmaal V. hadden uitgelegd dat dit niet de weg was om de huur te beëindigen en de huurder te verwijderen werd hij kwaad en gaf aan dat door ons alle 8 de huurders het pand uit moesten. Tevens zouden wij de huurders door onze houding op kosten jagen.

Een hoop bla bla bla maar meneer V. weet niet waar hij het over heeft en zal ons vaker voor zijn karretje willen spannen. Let hier voor op.

Indien toch blijkt dat hij de spullen van N. op straat heeft gezet dan hebben wij aangegeven dat we N. zullen helpen om weer zijn kamer te betrekken."

D. Reacties betrokken ambtenaren

De betrokken ambtenaren S., T. en Th. stuurden de Nationale ombudsman tijdens het onderzoek afschriften van hun rapporten, die al hiervóór, onder C.2, zijn weergegeven.

Achtergrond

Burgerlijk Wetboek, boek 7

1. Artikel 203

"De verhuurder is verplicht de zaak ter beschikking van de huurder te stellen en te laten voor zover dat voor het overeengekomen gebruik noodzakelijk is."

2. Artikel 220, eerste lid

"Indien gedurende de huurtijd dringende werkzaamheden aan het gehuurde moeten worden uitgevoerd of de verhuurder krachtens artikel 56 van Boek 5 iets moet toestaan ten behoeve van een naburig erf, moet de huurder daartoe gelegenheid geven, onverminderd zijn aanspraken op vermindering van de huurprijs, op ontbinding van de huurovereenkomst en op schadevergoeding."

3. Artikel 271

"(...)

2. Een voor onbepaalde tijd aangegane of voor onbepaalde tijd verlengde huur kan door elk van beide partijen worden opgezegd tegen een voor de betaling van de huurprijs overeengekomen dag.

3. De opzegging moet geschieden bij exploit of bij aangetekende brief. Is ingevolge artikel 266 de echtgenoot of geregistreerde partner van de huurder medehuurder dan moet de opzegging aan beide echtgenoten of geregistreerde partners afzonderlijk worden gedaan.

4. De opzegging door de verhuurder moet op straffe van nietigheid de gronden vermelden die tot de opzegging hebben geleid. Een opzegging door de verhuurder op andere dan de in artikel 274 lid 1 genoemde gronden, is nietig. De huurder moet bij de opzegging worden gevraagd binnen zes weken aan de verhuurder mede te delen of hij al dan niet toestemt in beëindiging van de overeenkomst.

5. Bij de opzegging moeten de volgende termijnen in acht worden genomen:

a. bij opzegging door de huurder: een termijn gelijk aan de tijd die tussen twee opeenvolgende voor betaling van de huurprijs overeengekomen dagen verstrijkt, doch niet korter dan een maand en niet langer dan drie maanden;

b. bij opzegging door de verhuurder: een termijn niet korter dan drie maanden, voor elk jaar dat de huurder krachtens overeenkomst ononderbroken het gehuurde in gebruik heeft gehad verlengd met één maand tot ten hoogste zes maanden.

6. Een opzegging die in strijd met lid 1, lid 3 of lid 5 onder a is gedaan en een opzegging die op een kortere termijn is gedaan dan die van lid 5 onder b gelden niettemin als waren zij gedaan tegen de voorgeschreven dag en met inachtneming van de voorgeschreven termijn.

7. Elk beding waarbij in strijd met lid 5 onder a een langere opzegtermijn of waarbij in strijd met lid 5 onder b een kortere opzegtermijn wordt overeengekomen of waarbij van andere bepalingen van dit artikel wordt afgeweken, is nietig. Eveneens is nietig elk beding dat de huur zonder opzegging doet eindigen.

8. Dit artikel geldt niet, indien de beëindiging geschiedt met wederzijds goedvinden nadat de huur is ingegaan."

4. Artikel 272

"1. Een opgezegde huurovereenkomst blijft, tenzij de huurder de overeenkomst heeft opgezegd of na de opzegging door de verhuurder schriftelijk in de beëindiging ervan heeft toegestemd, na de dag waartegen rechtsgeldig is opgezegd van rechtswege van kracht, tot de rechter onherroepelijk heeft beslist op een vordering van de verhuurder als in lid 2 bedoeld.

2. De verhuurder kan, indien hij zes weken na de opzegging niet van de huurder een schriftelijke mededeling heeft ontvangen dat hij in de beëindiging van de huurovereenkomst toestemt, op de gronden vermeld in de opzegging vorderen dat de rechter het tijdstip zal vaststellen waarop de huurovereenkomst zal eindigen."

5. Artikel 274

"1. De rechter kan de vordering slechts toewijzen

- a. indien de huurder zich niet heeft gedragen zoals een goed huurder betaamt;
- b. indien de verhuurder zijn vordering grondt op een beding als omschreven in lid 2 en aan de eisen van dat lid is voldaan, tenzij de verhuurder geen belang meer heeft bij de ontruiming;
- c. indien de verhuurder aannemelijk maakt dat hij het verhuurde zo dringend nodig heeft voor eigen gebruik, vervreemding van de gehuurde woonruimte niet daaronder begrepen, dat van hem, de belangen van beide partijen en van onderhuurders naar billijkheid in aanmerking genomen, niet kan worden gevegd dat de huurovereenkomst wordt verlengd, en tevens blijkt dat de huurder andere passende woonruimte kan verkrijgen;
- d. indien de huurder niet toestemt in een redelijk aanbod tot het aangaan van een nieuwe huurovereenkomst met betrekking tot dezelfde woonruimte, voor zover, in het geval dat onderafdeling 2 op de opgezegde huurovereenkomst van toepassing is, dit aanbod niet een wijziging inhoudt van de huurprijs of van de servicekosten;
- e. indien de verhuurder een krachtens een geldend bestemmingsplan op het verhuurde liggende bestemming wil verwezenlijken;
- f. indien de huurovereenkomst een onzelfstandige woning betreft, die deel uitmaakt van de woning waarin de verhuurder zijn hoofdverblijf heeft, en de verhuurder aannemelijk maakt dat zijn belangen bij beëindiging van de huur zwaarder wegen dan die van de huurder bij voortzetting daarvan.**

(...)"